

31989L0048

24.1.1989

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 19/16

DIREKTIVA SVETA
z dne 21. decembra 1988
o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta

(89/48/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 49, 57(1) in 66 Pogodbe

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker v skladu s členom 3(c) Pogodbe predstavlja odprava ovir za svobodno gibanje oseb in storitev med državami članicami enega od ciljev skupnosti; ker za državljane držav članic to predstavlja predvsem možnost opravljanja poklica, bodisi kot samozaposlena ali zaposlena oseba v državi članici, ki ni država, kjer so si pridobili poklicno kvalifikacijo;

ker določila, ki jih je doslej sprejel Svet in v skladu s katerimi države članice za poklicne namene vzajemno priznavajo diplome visokošolskih ustanov, pridobljenih na njihovem ozemlju, zajemajo malo poklicev; ker sta bili stopnja in trajanje izobraževanja in usposabljanja, ki sta pogojevali možnost opravljanja teh poklicev, urejeni na podoben način v vseh državah članicah ali pa so

bili predmet minimalnih uskladitev za vzpostavitev takšnih področnih sistemov vzajemnega priznavanja diplom;

ker je za to, da se hitro odgovori na pričakovanja državljanov držav članic skupnosti, ki imajo visokošolske diplome, ki podeljujejo poklicno izobrazbo in so bile izdane v eni od držav članic, ki ni država članica, v kateri želijo opravljati svoj poklic, potrebno obenem vzpostaviti še drug način priznavanja diplom, ki bo omogočal državljanom opravljanje vseh poklicnih aktivnosti, ki so v neki državi članici gostiteljici podvržene zahtevi po izobrazbi, ki presega srednjo stopnjo, če imajo diplomu, ki jih pripravlja na opravljanje take aktivnosti in zajemajo najmanj tri leta trajajočega postopka študija ter so bile izdane v drugi državi članici;

ker se ta cilj lahko doseže z vzpostavitvijo splošnega sistema za priznavanje visokošolskih diplom, pridobljenih z zaključkom poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ki traja najmanj tri leta;

ker si za poklice, za katere Skupnost ni določila minimalne stopnje potrebne izobrazbe, države članice pridružujejo pravico do določitve te stopnje z namenom, da se zagotovi kvaliteta storitev; ker vendarle ne morejo, kljub obveznostim, ki jih določa člen 5 pogodbe, naložiti državljanu neke države članice obveznosti pridobitve kvalifikacije le na podlagi primerjave z diplomami, izdanimi v okviru njihovega nacionalnega izobraževalnega sistema, če je kandidat že pridobil vso ali del kvalifikacij v drugi državi članici; ker je, glede na to, vsaka država članica gostiteljica, kjer je

⁽¹⁾ UL C 217, 28.8.1985, str. 3 in
UL C 143, 10.6.1986, str. 7.

⁽²⁾ UL C 345, 31.12.1985, str. 80 in
UL C 309, 5.12.1988.

⁽³⁾ UL C 75, 3.4.1986, str. 5.

nek poklic urejen, dolžna upoštevati kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici in oceniti, če te kvalifikacije ustrezajo kvalifikacijam, ki jih sama zahteva;

ker je za večje spoštovanje teh obveznosti potrebno sodelovanje med državami članicami; ker je prav zato potrebno vzpostaviti načine takšnega sodelovanja;

ker je potrebno zlasti opredeliti pojem „regulirana poklicna aktivnost“, da bi bilo mogoče pravilno oceniti različne nacionalne sociološke okoliščine; da je potrebno upoštevati kot tako ne le poklicne aktivnosti, ki jih je mogoče v določeni državi članici opravljati le na podlagi diplome, ampak tudi poklicne aktivnosti, do katerih je dostop prost, če se opravljajo iz poklicnega naslova, rezerviranega tistim, ki izpolnjujejo določene izobrazbene pogoje; ker se poklicna združenja in organizacije, ki izdajajo svojim članom take nazive in so priznane s strani javnih oblasti, ne morejo sklicevati na svoj zasebni status, da bi se izognile določilom sistema, ki ga predvideva ta direktiva;

ker je potrebno določiti tudi značilnosti poklicnih izkušenj ali prilagoditvenega obdobja, ki ga gostujoča država članica poleg visokošolske diplome lahko zahteva od kandidata, če njegove poklicne kvalifikacije ne ustrezajo tistim, ki so določene z nacionalnimi predpisi;

ker je mogoče namesto prilagoditvenega obdobja predvideti tudi preizkus poklicne usposobljenosti; ker je namen enega ali drugega izboljšati trenutno stanje na področju vzajemnega priznavanja poklicnih kvalifikacij med državami članicami in torej olajšati prosto gibanje oseb znotraj Skupnosti; ker je njuna funkcija v oceni sposobnosti kandidata, ki je že pridobil svojo poklicno kvalifikacijo v neki drugi državi članici, za prilagoditev novemu poklicnemu okolju; ker je prednost preizkusa poklicne usposobljenosti iz zornega kota kandidata v tem, da se skrajša prilagoditveno obdobje; ker načeloma o izbiri med preizkusom usposobljenosti in prilagoditvenem obdobju odloča kandidat sam; ker je narava nekaterih poklicev taka, da mora imeti država članica možnost, da pod določenimi pogoji sama določi bodisi prilagoditveno obdobje, bodisi preizkus poklicne usposobljenosti; ker so predvsem razlike v pravnih sistemih držav članic, čeprav so od ene do druge države različno pomembne, opravičujejo opredelitev posebnih določil, saj izobraževanje ali usposabljanje, ki ju potrjuje diploma, spričevalo ali druga podobna dokazila o izobrazbi na določenem pravnem področju v državi izdaje diplome, v glavnem ne pokriva pravnega znanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica na enakem pravnem področju;

ker splošni sistem priznavanja visokošolskih diplom nima namena spreminjati poklicnih pravil, vključno s tistimi, ki se nanašajo na poklicno etiko, po katerih se mora ravnati vsaka oseba, ki opravlja določen poklic na ozemlju ene od držav članic, niti nima namena prisiliti migrante k izvajanju teh pravil; ker se

omeji na to, da predvidi primerne ukrepe, ki zagotavljajo, da se bo kandidat ravnal po poklicnih pravilih države članice gostiteljice.

ker členi 49, 57(1) in 66 Pogodbe dajejo Skupnosti pristojnost za sprejem določil, potrebnih za vzpostavitev in delovanje takega sistema.;

ker splošni sistem za priznavanje visokošolskih diplom v ničemer ne izključuje izvajanje člena 48(4) in 55 Pogodbe;

ker bo tak sistem z okrepitevijo pravic državljanu skupnosti do uporabe poklicnega znanja v katerikoli državi članici, izpopolnil in obenem okreplil njihove pravice do pridobivanja takih znanj kot želijo;

ker je potrebno za tak sistem po določenem obdobju izvajanja, narediti oceno učinkovitosti izvajanja, predvsem z namenom, da bi se določilo, v kakšni meri ga je mogoče izboljšati ali razširiti področje njegove uporabe,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive je:

- (a) diploma vsaka diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah ali vsaka celota takih diplom, spričevalo ali drugih dokazil:
- ki jo je izdal pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni, in drugimi predpisi te države;
 - iz katere je razvidno, da je imetnik uspešno zaključil visokošolski študij v trajanju najmanj treh let ali v enakem trajanju ob delu, na univerzi ali visokošolski ustanovi ali v drugi ustanovi, ki nudi enako stopnjo izobrazbe, in da je, v danem primeru, uspešno zaključil poklicno usposabljanje, zahtevano poleg srednješolske izobrazbe, in
 - iz katere je razvidno, da ima imetnik poklicne kvalifikacije, zahtevane za dostop in opravljanje določenega poklica v tej državi članici,

če je bilo izobraževanje in usposabljanje, potrjeno s pridobitvijo te diplome, spričevalo ali drugega dokazila o formalnih kvalifikacijah, v prevladujoči meri pridobljeno v Skupnosti, ali če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj, potrjenih v s strani države članice, ki je priznala diplomu, spričevalo ali druga dokazila o formalnih kvalifikacijah, izdana v tretji državi.

V smislu prvega odstavka velja za diplomu: vsaka diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah ali vsaka celota takih diplom, spričevalo ali drugih dokazil, ki jih

- je izdala pristojna oblast države članice kot priznanje izobrazbe in usposobljenosti, pridobljene v Skupnosti in priznane s strani pristojne oblasti te države članice kot enakovredne ustreznim stopnji, ter tako priznala enake pravice do dostopa in opravljanja zakonsko določenega poklica;
- (b) država članica gostiteljica: je država članica, v kateri državljani neke države članice prosi za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici, ki ni država, v kateri je diplomu pridobil ali v njej opravljal ta poklic;
- (c) reguliran poklic: je regulirana poklicna aktivnost ali niz aktivnosti, ki tvorijo ta poklic v neki državi članici;
- (d) regulirana poklicna aktivnost: je poklicna aktivnost, za katero država članica glede dostopa ali opravljanja ali enega od pogojev za opravljanje neposredno ali posredno na podlagi zakonov in drugih predpisov zahteva določeno diplomu. Zlasti se v nadaljevanju pogoji za opravljanje regulirane poklicne aktivnosti nanašajo na:
- opravljanje aktivnosti pod določenim strokovnim nazivom, ko je uporaba takega naziva rezervirana za imetnike diplome, ki jo določajo zakoni in drugi predpisi,
 - opravljanje poklicnih aktivnosti na področju zdravstva, ko je plačilo in/ali vračilo za te aktivnosti v okviru nacionalnega sistema socialne varnosti podrejeno določeni diplomi.
- Kjer se prvi odstavek ne uporablja, velja za regulirano poklicno aktivnost tista poklicna aktivnost, ki jo izvajajo člani nekega združenja ali organizacije, ki ima za cilj predvsem spodbujati in vzdrževati visok poklicni nivo na določenem strokovnem področju in ima za uresničevanje tega cilja posebno priznanje s strani države članice, ter:
- podeli svojim članom diplome,
 - jih zavezuje k spoštovanju poklicnih pravil, ki jih sama določa,
 - jim podeli pravico do uporabe naziva, označevalnih črk ali koriščenje statusa, ki ustreza tej diplomi.
- Neizčrpen seznam združenj in organizacij, ki v trenutku sprejema te direktive izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka, je vsebovan v prilogi. Vsakokrat, ko država članica odobri regulacijo, omenjeno v drugem odstavku, nekemu združenju ali organizaciji, mora o tem obvestiti Komisijo, ki to informacijo objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*;
- (e) poklicne izkušnje: predstavljajo dejansko in zakonito opravljanje določenega poklica v državi članici;
- (f) prilagoditveno obdobje: pomeni opravljanje določenega reguliranega poklica v državi članici gostiteljici pod vodstvom usposobljenega strokovnjaka in je lahko dopolnjeno z dodatnim izobraževanjem. Prilagoditveno obdobje se oceni. Podrobni pogoji opravljanja prilagoditvenega obdobja in njegove ocene ter status migranta, ki je pod nadzorom, določi pristojni organ v državi članici gostiteljici;
- (g) preizkus poklicne usposobljenosti: je preverjanje izključno poklicnega znanja kandidata, ki ga opravijo pooblašteni organi države članice gostiteljice in ima za cilj oceniti usposobljenost kandidata za opravljanje določenega reguliranega poklica v tej državi članici.
- Da omogočijo to preverjanje, pristojni organi pripravijo seznam snovi, ki na podlagi primerjave med izobrazbo in usposabljanjem, ki ju zahteva država članica gostiteljica in med izobrazbo in usposabljanjem, ki ju ima kandidat, ni zajeta v diplomu ali drugih dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih ima kandidat.
- Preizkus usposobljenosti mora upoštevati dejstvo, da je kandidat kvalificiran strokovnjak, usposobljen v državi članici porekla ali državi članici iz katere prihaja. Nanaša se na snov, ki je zajeta na seznamu, znanje, ki je ključno za zmožnost opravljanja poklica v državi članici gostiteljici. Preizkus lahko zajema tudi poznavanje poklicnih pravil, ki se nanašajo na določene aktivnosti v državi članici gostiteljici. Pogoje preizkusa usposobljenosti določijo pristojni organi navedene države članice gostiteljice v skladu z določili prava Skupnosti.
- Status, ki ga ima v državi članici gostiteljici kandidat, ki se želi pripraviti na preizkus usposobljenosti, določijo pristojni organi te države.

Člen 2

Ta direktiva velja za vsakega državljanu države članice, ki želi opravljati reguliran poklic v državi članici gostiteljici kot samozaposlena ali zaposlena oseba.

Ta direktiva ne velja za poklice, ki so predmet posebne direktive, ki med državami članicami ureja vzajemno priznavanje diplom.

Člen 3

Če je v državi članici gostiteljici za opravljanje reguliranega poklica zahtevana diploma, pristojni organi ne morejo iz naslova nezadostnih kvalifikacij zavrniti odobritve državljanu druge države članice, da opravlja poklic pod enakimi pogoji kot njeni državljani:

- (a) če ima prosilec diplomu, ki jo druga država članica predpisuje za dostop do tega poklica in njegovo opravljanje na njenem ozemlju, in je bila ta diploma pridobljena v drugi državi članici, ali
- (b) če je kandidat s polnim delovnim časom opravljal dve leti v zadnjih desetih letih ta poklic v drugi državi članici, ki tega poklica nima reguliranega v smislu člena 1(c) in prvega odstavka člena 1(d) in ima enega ali več dokazil o formalnih kvalifikacijah:
 - ki jih je izdal pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni in drugimi predpisi te države,
 - iz katerih je razvidno, da je imetnik uspešno zaključil visokošolski program v trajanju najmanj treh let ali v enakem trajanju ob delu, na univerzi ali visokošolski ustanovi ali v drugi ustanovi, ki nudi enako stopnjo izobrazbe, in da je, v danem primeru, uspešno zaključil poklicno usposabljanje, zahtevano poleg visokošolske izobrazbe, in
 - ki je usposobil kandidata za opravljanje njegovega poklica.

Naslednje bo obravnavano na enak način kot dokazila o formalnih kvalifikacijah iz prvega pododstavka: katerekoli formalne kvalifikacije ali celota formalnih kvalifikacij, ki jih je podelil pristojni organ ene države članice, če potrjujejo uspešno zaključeno usposabljanje, pridobljeno v Skupnosti, in je priznано kot enakovredno v tej državi članici, pod pogojem, da so bile o tem priznanju obveščene druge države članice in Komisija.

Člen 4

1. Ne glede na člen 3, lahko država članica gostiteljica od kandidata tudi zahteva:

- (a) da priloži dokaze o poklicnih izkušnjah, če je trajanje izobraževanja in usposabljanja, ki ga navaja kot dokazilo k svoji vlogi v skladu s členom 3(a) in (b), vsaj za eno leto krajše od zahtevanega v državi članici gostiteljici. V takem primeru, zahtevano trajanje poklicnih izkušenj:
 - ne more biti več kot dvakrat daljše od trajanja manjkajočega izobraževanja in usposabljanja, če se primanjkljaj nanaša na visokošolski študijski program in/ali obdobje pripravništva, opravljenega pod nadzorom strokovne osebe in se zaključuje z izpitom,

- ne more presegati primanjkljaja, če se primanjkljaj nanaša na strokovno prakso pridobljeno s pomočjo usposobljenega strokovnjaka iz tega poklica.

V primeru diplom v smislu zadnjega pododstavka člena 1(a), se trajanje izobraževanja in usposabljanja, ki je priznано kot ekvivalentno nivoju, šteje kot izobraževanje in usposabljanje, definirano v prvem pododstavku člena 1(a).

Pri uporabi teh določil je potrebno upoštevati strokovne izkušnje iz člena 3(b).

V nobenem primeru zahtevane strokovne izkušnje ne morejo presegati štirih let;

- (b) da zaključi prilagoditveno obdobje v trajanju največ 3 let ali da opravi preizkus usposobljenosti:
 - če izobrazba in usposobljenost, ki jo je dobil v skladu s členom 3(a) in (b), zajema predmete, ki so bistveno drugačni od predmetov, ki jih zajema diploma, zahtevana v državi članici gostiteljici, ali
 - če v primeru iz člena 3(a), regulirani poklic v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih aktivnosti, ki niso zajete v reguliranem poklicu države članice, iz katere prihaja prosilec, in se ta razlika nanaša na posebno izobrazbo in usposabljanje, ki jo zahteva država članica gostiteljica in zajema predmete, ki so bistveno drugačni od predmetov, ki so zajeti v diplomu, ki jo je predložil prosilec, ali
 - če v primeru iz členu 3(b), poklic reguliran v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih aktivnosti, ki ne obstajajo v poklicu, ki ga je prosilec opravljal v državi članici, iz katere prihaja, in se ta razlika nanaša na posebno izobrazbo in usposabljanje; ki jo zahteva država članica gostiteljica in zajema predmete, ki so bistveno drugačni od predmetov, ki so zajeti v diplomu, ki jo je predložil prosilec.

Če se država članica gostiteljica odloči za eno od teh dveh možnosti mora kandidatu pustiti možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom usposobljenosti. Za poklice, katerih opravljanje zahteva posebna znanja s področja državne zakonodaje in pri katerih je bistven in stalni element dela dajanje nasvetov in/ali pomoči, ki zadeva državno zakonodajo, lahko država članica gostiteljica kljub temu principu predpiše bodisi prilagoditveno obdobje, bodisi preizkus usposobljenosti. Če namerava država članica gostiteljica uvesti odstopanja tudi v drugih poklicih glede prosilčeve izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom usposobljenosti, se uporabi postopek, predviden v 10. členu.

2. Vsekakor pa država članica gostiteljica ne more kumulirati določil točk (a) in (b) 1. odstavka.

Člen 5

Vsaka država članica gostiteljica ima kljub členoma 3 in 4 možnost omogočiti prosilcu, z namenom izboljšanja njegovih možnosti za prilagoditev poklicnemu okolju v tej državi, opravljati del strokovnega izobraževanja v obliki strokovne prakse ob mentorstvu usposobljenega strokovnjaka, če tega izobraževanja ni opravil v državi, iz katere prihaja.

Člen 6

1. Pristojni organ države članice gostiteljice, ki zahteva za dostop do reguliranega poklica predložitev dokazil o dobrem imenu in časti ter o solventnosti, ali ki začasno odloži ali prepove opravljanje takega poklica v primeru hude poklicne kršitve ali kaznivega dejanja, sprejme kot zadosten dokaz za državljane držav članic, ki želijo opravljati ta poklic na njenem ozemlju, dokumente, ki jih v ta namen izda pristojni organ države članice izvora, iz katerih je razvidno, da je tem zahtevam zadoščeno.

Če pristojni organ države članice izvora ne izda dokumentov, predvidenih v prvem pododstavku, jih je mogoče nadomestiti z zapriseženo izjavo — ali svečano izjavo, če taka zaprisega v državah članicah ne obstaja — ki jo kandidat poda pred pristojnim sodnim ali administrativnim organom ali, v danem primeru, pri notarju ali pristojnemu strokovnemu organu države članice, iz katere prihaja; ta organ oziroma notar izda potrdilo o verodostojnosti izjave.

2. Če pristojni organ države članice gostiteljice zahteva od državljanov te države članice za dostop do reguliranega poklica in njegovo opravljanje potrdilo o telesnem ali psihičnem zdravju, sprejme ta organ kot zadostno dokazilo dokument, ki ga v tak namen zahteva država članica izvora ali država članica, iz katere kandidat prihaja.

Če država članica izvora ali država članica, iz katere kandidat prihaja, takega dokumenta za opravljanje tega poklica ne zahteva, sprejme država članica gostiteljica od državljanov te države članice potrdilo, ki ga izda pristojni organ te države in ki ustreza potrdilu države članice gostiteljice.

3. Pristojni organ države članice gostiteljice lahko zahteva, da dokumenti ali potrdila, predvidena v l. in 2. odstavku niso starejša od treh mesecev.

4. Če pristojni organ države članice gostiteljice zahteva od državljanov te države za dostop do reguliranega poklica in njegovo izvajanje zaprisego ali svečano izjavo in besedilo te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav članic, mora poskrbeti za to, da je kandidatom na voljo primerno in ustrezno besedilo.

Člen 7

1. Pristojni organi države članice gostiteljice priznajo državljanom držav članic, ki izpolnjujejo pogoje za dostop in opravljanje določenega reguliranega poklica na njenem ozemlju, pravico, da uporabljajo strokovni naziv države članice gostiteljice, ki ustreza temu poklicu.

2. Pristojni organi države članice gostiteljice priznajo državljanom držav članic, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje določenega reguliranega poklica na njenem ozemlju, pravico, da uporabljajo svoj zakonit akademski naziv države članice, iz katere prihajajo, in kjer je primerno, njegovo okrajšavo, v jeziku te države. Država članica gostiteljica lahko predpiše, da morajo temu nazivu slediti imena in kraji ustanov ali komisije, ki je naziv podelila.

3. Če je določen poklic reguliran v državi članici gostiteljici s strani združenja ali organizacije iz člena 1(d), lahko državljani držav članic uporabljajo strokovni naziv, ki ga podeljuje ta organizacija ali združenje, ali njegovo okrajšavo, le pod pogojem, da predložijo dokaz, da so člani teh organizacij ali združenj.

Če neko združenje ali organizacija pogojuje pridobitev članstva z določenimi kvalifikacijami, lahko v primeru državljanov držav članic, ki imajo diplomu v smislu člena 1(a) ali formalne kvalifikacije v smislu člena 3(b), to storijo le pod pogoji, predvidenimi v tej direktivi, zlasti členov 3 in 4.

Člen 8

1. Država članica gostiteljica sprejme kot dokazilo, da so izpolnjeni pogoji iz členov 3 in 4, spričevala in dokumente, ki jih izdajo pristojni organi držav članic, ki jih mora kandidat predložiti k svoji prošnji za opravljanje določenega poklica.

2. Postopek reševanja prošnje za opravljanje reguliranega poklica mora biti končan v najkrajšem možnem času in zahteva izdajo utemeljene odločitve pristojnega organa države članice gostiteljice najkasneje v štirih mesecih po predložitvi popolne dokumentacije kandidata. Na to odločitev ali neizdajo odločitve se je mogoče pritožiti na sodišče ali pristojni organ v skladu s predpisi nacionalne zakonodaje.

Člen 9

1. Države članice imenujejo v roku, predvidenem v členu 12, pristojne organe, pooblaščenec za sprejem prošenj in sprejemanje odločitev, predvidenih v tej direktivi.

O tem obvestijo druge države članice in Komisijo.

Člen 11

2. Vsaka država članica določi osebo, pristojno za koordiniranje dejavnosti organov iz odstavka 1, in o tem obvesti druge države članice in Komisijo. Njena vloga je skrbeti za enotno izvajanje te direktive za vse poklice, ki jih to zadeva. Pri Komisiji je za to ustanovljena koordinacijska skupina, sestavljena iz koordinatorjev vseh držav članic ali njihovih namestnikov, ki jo vodi predstavnik Komisije.

Šteto od preteka roka, predvidenega členu 12, države članice posredujejo Komisiji vsaki dve leti poročilo o uporabi tega sistema.

Poleg splošnega komentarja mora to poročilo zajemati statistične podatke o sprejetih odločitvah ter opis glavnih problemov, ki so nastali z uporabo direktive.

Naloga te skupine je:

- olajšati izvajanje te direktive,
- zbiranje vseh informacij, koristnih za uporabo te direktive v državah članicah.

Člen 12

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive v dveh letih po uradnem obvestilu^(?). O tem takoj obvestijo Komisijo.

Komisija se lahko s koordinacijsko skupino posvetuje glede sprememb, ki bi jih bilo mogoče vnesti v obstoječi sistem.

Komisiji posredujejo besedilo bistvenih določb notranje zakonodaje, ki so pomembne za izvajanje te direktive.

3. Države članice sprejmejo ukrepe potrebne, da se priskrbijo informacije, potrebne za priznavanje diplom v okviru te direktive. Pri tej nalogi jim lahko pomaga informacijski center za akademske nostrifikacije diplom in študijskih obdobij, ki so jo države članice ustanovile v okviru resolucije Sveta in ministrov za šolstvo, zbranih na Svetu dne 9. februarja 1976⁽¹⁾ in, v danem primeru, ustreznih strokovnih združenj ali organizacij. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi razvijanje in koordinacijo posredovanja potrebnih informacij.

Člen 13

Najkasneje pet let po datumu, ki ga določa člen 12, Komisija pripravi za Evropski parlament in Svet poročilo o stanju izvajanja splošnega sistema priznavanja diplom visokošolskih programov, podeljenih ob zaključku poklicnega izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo najmanj tri leta.

Člen 10

1. Če se država članica odloči, da v skladu s tretjim stavkom drugega pododstavka člena 4(1)(b), kandidatu za poklic v smislu te direktive ne bo dala možnosti izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom usposobljenosti, mora Komisiji takoj predložiti predlog svoje odločitve. Obenem uradno obvesti Komisijo o razlogih, zaradi katerih je potrebna taka odločitev.

Po vseh potrebnih posvetovanjih Komisija ob tej priložnosti predstavi zaključke glede sprememb, ki bi jih bilo potrebno vnesti v obstoječi sistem. Komisija, kjer je to primerno, oblikuje predloge, ki se nanašajo na izboljšanje obstoječega sistema z namenom, da se olajša prosto gibanje, pravica do ustanovitve in svobodno opravljanje storitev za osebe, na katere se nanaša ta direktiva.

Komisija o tem predlogu takoj obvesti druge države članice; o tem se prav tako lahko posvetuje s koordinacijsko skupino iz člena 9(2).

Člen 14

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

2. Komisija in druge države lahko posredujejo pripombe na ta predlog, obenem pa država članica lahko sprejme to določbo le, če mu Komisija ni nasprotovala v roku treh mesecev z uradno odločitvijo.

V Bruslju, 21. decembra 1988

3. Na prošnjo katere od držav članic ali Komisije, mora država članica takoj posredovati dokončno besedilo določbe, ki izhaja iz uporabe tega člena.

Za Svet

Predsednik

V. PAPANDEOU

⁽¹⁾ UL C 38, 19. 2. 1976, str. 1.

⁽²⁾ Ta direktiva je bila uradno posredovana državam članicam 4. januarja 1989.

PRILOGA

Seznam strokovnih združenj in organizacij, ki izpolnjujejo pogoje drugega pododstavka člena 1(d).IRSKA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Irski državljani so tudi člani naslednjih pooblaščenih organov:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building

⁽²⁾ Samo za namene revizije

27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-